

ning, dette havde i Vekselererkredse, neppe var synderlig stærk, og min Betænkighed ved det refererede sig ikke mindst til den Omstændighed, at jeg maatte finde det uheldigt, efter Omstændighederne farligt, at gennemføre en saadan Sag, naar den i Vekselererkredse mødtes med en saa afgjort Kølighed og en Skepsis som den, der utvivlsomt overfor Lovforslaget i den da foreliggende Skikkelse var til Stede, selv om denne officielt ikke gav sig saa stærke Udtryk, fordi den i nogen Grad holdtes nede ved Forventninger om forskellige Lettelser af økonomisk Art, som Lovforslaget skulde bringe paa andre Punkter, og som ogsaa nok kunde gøres nødvendige under de overordentlig trykkende Forhold, hvorunder ogsaa dette Erhverv har arbejdet i de sidste Aar.

Aarsagen til Betænkigheden overfor Lovforslaget indenfor Vekselerernes Kreds maatte utvivlsomt i første Række siges at være den Afviklingskasse, som i 1921-Forslaget var det bærende Led i hele Ordningen. Det fastsattes om denne i Lovforslagets § 6, at den skulde oprettes enten som et Aktieselskab eller en Forening, for hvis Forpligtelser Foreningens Medlemmer hæftede solidarisk som Garanter med det i Afviklingskassens Vedtægter fastsatte Beløb. Navnlig denne solidariske Hæftelse gav Anledning til adskillig Betænkighed, og selve Indretningen af dette nye Led indenfor Fondsbørsen var ogsaa et Moment, som bevirkede, at man fra mange Sider følte sig usikker overfor Lovforslaget; man frygtede, at dette nye Led vilde gribe forstyrrende ind i forskellige Forhold, maaske forrykke Forholdene navnlig til Ugunst for de mindre Forretninger.

Hele denne Ordning er udgaaet af det nu foreliggende Lovforslag. Ifølge dette er det Fondsbørsens Bestyrelse, der efter Handelsministerens Paabud skal foranstalte Terminsnoteringer, hvis Afvikling sker efter Regler, som fastsættes i Fondsbørsens Vedtægt. Naar man har kunnet udskyde dette Led, som tidligere blev fremhævet som noget ganske afgørende, og som ogsaa for saa vidt har spillet en afgørende Rolle, som det har været den Anstødssten, hvorpaa de forskellige Planer er strandet, er det sket paa Basis af den Undersøgelse af Tidsforretninger paa flere tyske Børser, som i Fjor Efteraar — efter at Sagen havde været til Behandling her i Rigsdagen og, som det fremhæves i Bemærkningerne til Lovforslaget, væsentlig eller til dels i alt Fald paa Foranledning af Udtalelser, der fremkom paa Rigsdagen — blev foretaget af Børskommissær Schovelin

og nuværende Stiftamtmand Herschend, der var Formand for Fondsbørs-Bestyrelsen. Der er til Lovforslaget, som det foreligger her, knyttet en meget instruktiv og meget interessant Redegørelse for disse Forhold, en Oversigt, der viser, at det er muligt at indrette en saadan for smaa Forhold som vore afpasset Notering paa Tid uden at gaa til Indførelse af det store Apparat med solidarisk Afviklingskasse, som man hidtil stadig har opereret med, og som Ministeriet i det i Fjor forelagte Forslag havde taget i Arv fra en Række tidligere Forslag, der er kommet frem ved privat Initiativ og har forsøgt at løse Sagen. Ved den nu foreslaaede Affattelse af Lovforslagets § 6 er der skabt en Mulighed for Sagens Gennemførelse under Samvirken af de Kræfter, som efter min Mening er absolut nødvendige i denne Forbindelse, og her regner jeg selvfølgelig Vekselererne, Fondsbørsens Medlemmer, som en meget vigtig Faktor. Uden en virkelig Interesse fra deres Side, uden virkelig Tillid fra Fondsbørsens Side til, at det er betimeligt at oprette en Notering paa Tid som den, der her er Tale om, tror jeg, at det vilde være meget betænkeligt at gaa til en Ordning paa dette Omraade, og da jeg betragter den Ændring, der er foretaget paa dette Punkt, som en Indrømmelse til de Synspunkter, der blev gjort gældende i Fjor fra vor Side, hilser jeg naturligvis denne Side af Forslaget med megen Glæde. Jeg mener, at der herigennem er skabt Mulighed for en heldig Løsning af Sagen, Mulighed for, som det ogsaa siges i Betænkningen, og som Ministeren har gjort opmærksom paa, at løse denne langsomt og gradvis, efterhaanden som Forholdene tillader det, det vil sige at lade en Tidsnotering som den, der her er Tale om, udvikle sig ganske paa samme Maade, som i sin Tid Kassanoteringen har udviklet sig, skabt af Forholdene og Trangen og baaret frem af denne. Det vil sikkert vise sig at være en langt sundere Vej end at begynde med et stort kompliceret Apparat, som jo var det, der ved Behandlingen i Fjor i høj Grad forskrækkede. Det er altsaa saa heldigt, at man nu er enig om, at dette ikke er nødvendigt. Man har i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort udførligt Rede for, hvorledes man nærmere tænker sig, en saadan Terminsnotering vil kunne udvikle sig paa det meget beskedne Lovgrundlag, der foreligger i Lovforslagets § 6. Jeg tror, at der derigennem er vist baade den rigtige og den naturlige Vej, den altsaa, at det overlades til den praktiske Udvikling at skabe Formerne.